

Есень.

Врѣмето изтива —
 Намаляватъ днитѣ,
 Пада мъгла сива —
 Пълни долините.

Крие се небето
 Задъ облаци гжсти,
 Чезнатъ отъ полето
 Стада овци тлъсти.

Нѣмѣ полето,
 Не се чуватъ птички:
 На югъ, прѣзъ морето,
 Отлетѣха всички.

Ситенъ дъждъ румоли
 И пои земята —
 Какъ сладко шумоли
 Той изъ межд' листата!...

А вѣтръ отъ сѣверъ
 Носи тжжна пѣсень:

— „Лѣтото замина,
 Сега вече е есень!“

Донко Начевъ.